

A tanácskozási központban

Hattyastelepiek lakóhelyükről

Ezen a héten ismét benépesültek a körzeti kerületi párt- és népfonthehelyiségek. Megkezdtek munkájukat a tanácskozási központok. Ezúttal a város „üzemeltetéséről” számolt be a város-gondnokság a választóknak és a tanácsstagoknak.

A Hattyastelepen az általános iskolában volt a tanácskozás.

Az embereket közelről érinti mindaz, ami lakóhelyükön és környékén történik — kezdte beszámolóját Serege János, a város-gondnokság vezetője. A lakosság úgy érzi, hogy köze van az új létesítmények építéséhez, és a régi felújításához, fenntartásához. S elvárja azt is, hogy a döntésekbe beleszólása legyen. A város-gondnokság egyik legfontosabb feladata a tanácsai kezelésű utak, gyalogjárók és hidak fenntartása. Az V. ötéves tervben évente 60 millió forintot biztosított a tanács erre a célra. Az elmúlt években többek között korszerűsítették az utat a Székely és a Népkert soron, az Odesszai körúton, a Lenin körúton, a Gyapjas Pál utcában, a Széchenyi tér keleti oldalán és a Kossuth Lajos sugárúton. Ezzel jóval kedvezőbb feltételeket teremtettek a közlekedésnek. A Nagykörúton belüli területen aszfalttal borították a kőburkolatú utakat. Évente 10 millió forintot fordítanak a földutak korszerűsítésére is, hogy könnyebb legyen megközelíteni a közintézményeket.

A város-gondnokság a város-gazdálkodási vállalatot bízta meg az utak és közterületek tisztántartásával. A vállalatnak jelenleg mintegy 20 úttisztító gépe van, és átlagosan 40 úttisztító mun-

kást foglalkoztat. A Haza-fias Népfonthehelyiségekkel és az elmúlt években többször is szerveztek lomtalanítási akciókat, de a házi szemét elszállítása sem csökkentette az illegálisan lerakott szemét mennyiségét. Évente 11 millió forintba kerül a parkok fenntartása. Problémát okoz a megfelelő gépek beszerzése és az, hogy kevesen jelentkeznek park-fenntartónak. Sajnos nem ritka a padok, a szökőkút és a játszótérek hintáinak, mászkóinak rongálása sem. Ezért különösen örvendetes, hogy a vállalatok szocialista brigádjai, a HNF aktivistái és a lakosság társadalmi munkájukkal segítenek a város szépítésében.

Az utóbbi években különösen a korszerűsített utak mellett javult a közvilágítás. A lámpákat, fényoszlopokat a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat működteti, a város-gondnokság pedig csak ellenőrzi. Sajnos elég kevés a pénz újabb terrek, utcák kivilágításához. A rendelkezésre álló félmillió forint csak szerény bővítést tesz lehetővé.

Különösen Szeged külső településein gond a szennyvíz- és a belvízelvezetésére szolgáló nyílt szelvényű árkok karbantartása. A lakosság ebben is sokat segíthet társadalmi munkájával. Ugyancsak évről évre munkát ad a köztéri szobrok, emlékművek rendbe hozása. A társadalmi munka szép példájaként említhető, hogy a Dóm téri panteon szobrai évek óta a DEGAZ KISZ-esei gondozzák.

A beszámolót követően elsősorban Kovács István Zentai utcai lakos szólott hozzá. Kifogásolta, hogy a lakóházak

előtti járdák építéséhez homokot és betonlapot ugyan adott a tanács, de nem küldtek ki műszaki ellenőrt. Megkérdezte azt is, hogy mikor csatornáznak Hattyastelepen. Említette, hogy akadózik a környék kereskedelmi ellátása is, mert kevés az élelmiszerbolt. Ezután dr. Nagy Czírok Antal Vaskapu utcai lakos javasolta, hogy a forgalmasabb utak szélén alakítsanak ki padkát, mert különben a járművek felhajtának a járdára. Ez már csak azért is veszélyes, mert az idős és a gyerekek nem mindig tudnak időben félrehúzódni. Említette a hattyastelepiek rendkívül érdeklő problémát is. Meddig vezetnek még a város szennyvizét a Holt-Tiszába, mikorra készül el a déli átemelő. Surányi Tibor, aki a Zentai utcában lakik, amiatt panaszkodott, hogy a telepen még mindig nem oldották meg a belvíz elvezetését. Fodor András, a Verscei utca lakója elmondta, hogy a város-gazdálkodási vállalat gépkocsija rendszeresen viszi el a házi szemétet. Ő előfizet a szemétszállításra, és bizonyos utcákból kötelező elszállíttatni a szeméttel. Nap mint nap tapasztalható, hogy a környékeliek az árkokba, az elhagyott helyekre rakják le a háztartásukban összegyűlt szeméttel. Kovács Ferenc Váltó utcai lakos a víz-elvezető árkok tisztítását sürgette. Arról is érdeklődött, hogy mikor építenek Ságvártelep és Hattyastelep között gyalogjárót. Szalai Sándor, akinek a Titeli utcában van háza, panaszkolt, hogy a telep kövesútjain gyakran töcsákban áll a víz, s megtelnek az árkok.

Az előadó válaszolt a kérdésekre. A kátyúkat ugyan meg tudják szüntetni, de a földutak aszfaltozására csak a fontosabb utcákban van lehetőség. A közeljövőben is számít a város-gondnokság a hattyastelepiek társadalmi munkájára, hiszen nekik is érdekük a járdaépítés és a közterületek csinosítása. Ahol nélkülözhetetlen, ott felszerelik az utcai lámpákat. Az újabb szemétyűjtési akciók sem járhatnak sikerrel addig, amíg a lakosság egy része az erdőket, árkokat részesíti előnyben a szeméttárolókkal szemben. Úgy tervezik, hogy a Ságvártelep és Hattyastelep között új utat is építenek.

A város-gondnokság vezetője után Szilágyi Ferenc, a városi tanács építési és közlekedési osztályának csoportvezetője beszélt a gázellátásról. Hattyastelepre előreláthatóan még évekig nem vezetnek be a gázt. Egyelőre zártszelvényű csatornarendszer építését sem tervezik. A város szennyvizét összegyűjtő déli átemelő is csak a következő évben készülhet el. Addig a telepiek és a város közegészségügyi intézményei is — sajnos — kénytelenek eltérni a jelenlegi szennyvízelvezető csatornát, mert a körülmények alapos mérlegelése után úgy tűnik, hogy más megoldás egyelőre nem kínálkozik.

J. E.

Autóút a hegytetőre

Korszerűsítik a Vaskapuhelyen a Duna-kanyar egyik leglátogatottabb kirándulóhelyét. Az Esztergom fölötti magaslaton áll a Király Albert-ről, az 1919-es természetjáró-mozgalom vezetőjéről elnevezett turistaház. A helyet különösen azért kedve-

A szociális otthonokban, köztük az elmebetegeket gondozó intézményekben kialakított korszerű gondozási formákról, a gyógyító közösségek, a csoportterápiás foglalkozások hatásáról, a képesség szerinti foglalkoztatás módszereiről tanácskoztak két napon át Szegeden, a Csongrád megyei tanács tanácstermében az ország különböző részeiből a városba érkezett egészségügyi szakemberek.

A MOTESZ Szociálrehabilitációs Szövetsége szociálpszichológiai szakosztályának és a Csongrád megyei tanács vb egészségügyi osztályának rendezvényén a megyei pártbizottság képviselőjében megjelent dr. Szarvas Ferenc egyetemi tanár, ott volt dr.

Török Judit, a Vöröskereszt megyei szervezetének titkára, dr. Dobóczy Károlyné, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának titkára is, a Haza-fias Népfonthehelyiségek bizottságát Abrahám Illésné képviselte.

Dr. Iván Lászlónak, a Szociálrehabilitációs Szövetség szociálpszichológiai szakosztályának elnökének köszöntő szavai után dr. Bozó Sándor, a megyei tanács vb titkára nyitotta meg a tanácskozást. Az összejövetel céljáról szólva elmondta: a két nap alatt elhangzó 22 előadás alkalma ad a tanácskozás majd 400 résztvevőjének arra, hogy megismerkedjenek a különböző szociális otthonokban folyó tevékenységgel, az elmebetegeket gondozó, foglal-

koztató intézményekben szerzett tapasztalatokkal.

Csongrád megye egészségügyi és szociális ellátásának helyzetéről dr. Rózsa József, a megyei tanács vb egészségügyi osztályának vezetője tartott előadást. A szociális otthonok működésével, a szociális ellátás integrációjával kapcsolatos eredményekről és gondokról dr. Völgyi Lajos, a szociálrehabilitációs szövetség elnöke tájékoztatót. A további előadások az elmebetegeket ellátó szociális otthonokban folyó munkával, a pszichológiai ellátással, a csoportterápiás módszerekkel, a pszichológiai betegek rehabilitációjával foglalkoztak.

A tanácskozás ma, szombaton folytatódik.

Könyvheti gyorsmérleg

Ennek a könyvünnepnek is vége. Szétbontják a pavilonokat, a könyvsátrakat, a kötetek visszakerülnek a könyvesboltok polcaira, a vendégeskedő írók hazautaztak — kezdődnek a könyvhétköznapi, az olvasás órái, az igazi találkozások. Hogy milyen közmvelődési, kereskedelmi eredménnyel zárult a mostani jubileumi könyvhét, még nem tudhatjuk pontosan. A gyorsmérleg csak a legfontosabb impresziókat, a friss tapasztalatokat, az élményeket rögzítheti.

Müller László boltcsoport-vezető-helyettes: Az idei könyvhétre az előzőeknél kevesebb, 105 mű jelent meg. A választék így is kielégítő volt. A nyomdák időben elkészítették a köteteket, a könyvterjesztő vállalat is már a könyvhét előtti napokban leszállította a megrendelt könyveket. Talán a példányszámmal, talán az előzetes fölméréssel volt a hiba, mert jó néhány könyv már az első napokban a hiánycikkek listájára került. Mindezek ellenére a kereskedelmi forgalom — a hat könyvesbolt mellett 17 pavilont állítottunk föl, s a könyvheti kötetek eljutottak az üzemi, vállalati könyvterjesztőkhöz is — csak nagy nehézségek árán teljesíthető. Körülbelül a tavalyi könyvforgalmat tudtuk lebonnyolítani — egy pavilon a könyvhét idején 30–35 ezer forintot forgalmazott. Erősen koncentráltunk a kereskedelmi szempontokra. Abban, hogy a feladatot teljesítettük, közrejátszott — bár kevesebb új könyv jelent meg — az igényesebb, szebb és persze drágább kínálat.

Szabó Lászlóné, a Móra Könyvesbolt vezetője: Még az utolsó napon is majd elvesszünk a csomagok között. Most jött meg az utánrendelés, így fel tudjuk tölteni a kifogyóban levő készletet. Nagy megpróbáltatás ez a hét a könyvesboltok dolgozóinak, a pavilonok eladóinak. Különösen ebben a melegeben. Sajnos, az igényeket nem mindig tudtuk kielégíteni. A slágerkönyvek közé tartoznak a hagyományos

félfarú antológiák, az idén a drámagyűjtemény, a Rivalda '77–78 fogott el először. Már a könyvhét első napjainak elkapták Balassa Iván és Ortutay Gyula Magyar néprajz című gyönyörű könyvét, annak ellenére, hogy nem éppen olcsón, 250 forintért árultuk. Ugyancsak hiánylistára került Csere Tibor könyvheti regénye, a Parázna szobrok, de nagy sikere van a Moldova- és Moravia-könyvnek, a Ra-re sorozat regényeinek és Ranschburg Jenő Szülők lesznek című ismeretterjesztő művének. Sokan keresik a Móra-centenáriumra megjelent könyveket: a Kincskereső kisködmön, a rab ember fiait, a kéményespró zsírfókat és Takács Tibor Móra igazgató úr című könyvét. A Móra-kiadványokkal ott voltunk az irodalmi emlékesteken is. Úgy számoljuk, hogy forgalmunk körülbelül 10 százalékkal haladja meg a tavalyit.

Kasza Tibor és felesége, Szabó Éva biológia-mezőgazdasági szakos főiskolai hallgatók. A könyvutca egyik pavilonjában kínálják a szellem portékáit: Másodszor vállaltunk ilyen munkát. Nagyon szeretünk olvasni, s az sem titok, hogy mint fiatal házaspárnak, jól jön a pénz is. Persze, az az igazság, hogy a kereset jó részét könyvekre költjük. Hogy vizsgaidőszak van? Hát bizony, tanulunk is kell, közben letettünk egy-két vizsgát. Az emberek sokfélék. Van, aki egy óra hosszat is itt áll a pavilonnál, szinte állító helyében elolvas egy-egy könyvet. A másik válsárgó konkrét céllal jön, a harmadik megköszöni, ha ajánlunk valamit. Bizony, nem könnyű ebben a hőségben reggel 8-tól este 8-ig itt ülni a Kárász utca aszfaltján. De megéri...

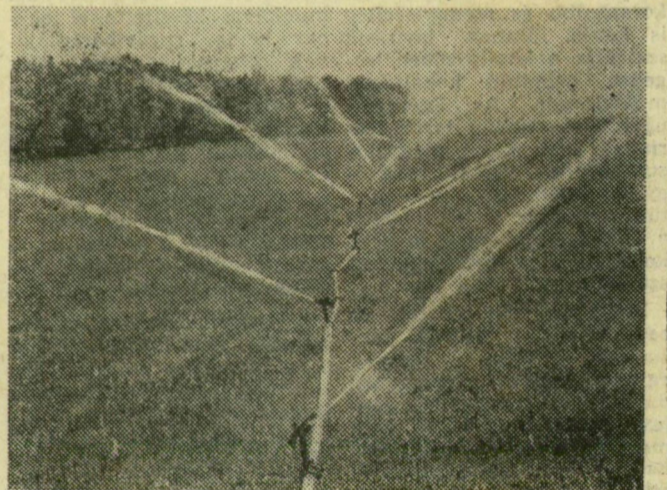
Glöckner Lászlóné, a Somogyi utcai könyvsátorban árul: Egy ismerősöm amikor meglátott itt a könyvsátorban, nagyon megsértett. Azt mondta, ezután már az utcárok következnek. Az az igazság, hogy nem az a jó, hogy az ember egy sátorban könyvet árul, hanem az, hogy az irodalomszeretet, a könyvek iránti vonzalmat át lehet plántálni másokba. Ennél a sátornál többben „véretek el”, nem sokat kaptak vissza az ötszázasból. Melletünk az óvoda, hazafelé mennek sok gyerekkönyv is gazdára talált. Kaptam egy szép levelet is. Így szól: „Köszö-

nöm, hogy megvehettem Takács Tibor Móra igazgató úr című könyvét. Diák koromban három napig volt Körtormány bácsi vendége, s most újból átéltem azt a felejthetetlen három napot. Nagy István nyug. tanár.” Aztán volt itt egy iskolai csoport Szentesről. Jöttek a gyerekek: Edesanyámnak, edesapámnak szeretnék könyvet vinni! Nekem 20 forint van! Nekem csak nyolc! Egyik sem ment el könyv nélkül. Sajnos, a helyi írók és költők könyvei hiánycikkek. Nem tudom, miért nem lehetett tartalékolni a könyvhétre Tóth Béla új regényéből, a Gazdátlan hajók című antológiából, és a többi nemrég megjelent műből.

Hajdú Géza, a Somogyi-könyvtár osztályvezetője a megyei könyvbarátság elnöke: A könyvhéten 91 rendezvényt szerveztünk a megyében. Huszonegy író, költő, irodalomtörténész, filmrendező találkozott az érdeklődő olvasókkal. Igyekeztünk sokrétű programot összeállítani, bekapcsoltuk az irodalmi rendezvények mellé a zene, képzőművészet, a film, a színház műfaját is. A találkozók is sokfélék voltak, a hagyományos író-olvasó találkozók mellett renthagyó irodalomórákat, dedikálásokat, ankétokat szerveztünk. Eljutottunk szinte minden társadalmi réteghez, az üzemi munkásoktól a vállalati dolgozókon át a szövetkezeti parasztságig, középiskolásokig, szakmunkástanulókig, általános iskolásokig. Az érdeklődés eléggé változó volt, zsúfolt programok mellett elmaradt rendezvényeink is voltak. Az okokat kutatva rátalálhatunk a szervezés hiányosságaira, a túlterheltségre, de az időpont nem éppen szerencsés voltára is. Mi régóta hangoztatjuk, hogy ez a korai nyári hét nem kedvez a könyvheteknek, az irodalmi propagandának, a közművelődésnek. Az egyetemi és főiskolai hallgatók vizsgaidőszakában alig-alig számíthatunk a diákság aktív részvételére, az idén még ez a tikasztó hőség is ellenünk játszott. Javaslatunk régóta az, hogy a költészet napjával kezdődjön a könyvünnep, április 11-én. A tapasztalatok összegezése, értékelése az idén különös figyelemmel folyik majd, hiszen az elképzelések szerint a jövő évi könyvhét megnyitóját Szegeden rendezik.

T. L.

A legelőt is öntözik

A négy község határát felölelő Tisza-Maros-szög Termelőszövetkezetben nemcsak a kertészeti növényeket és a húsz hektáron szépen fejlődő fűcseméteket öntözik, hanem a legelőt is. A gazdaságnak a Tiszán saját vízkivételi műve van, amely folyamatosan tölti fel az öntözőhálózatot. A nagy kiterjedésű legelőt szakaszosan árasztják el a folyó éltető vizével. Ennek köszönhetik, hogy a tartós szárazság ellenére dús legelőn tarthatják a jószágállományt. Az egyik képen a nyújtott műszakban üzemelő esztétőberendezések láthatók, a másikon pedig a legelésző tehének.

